

PHILOSOPHY

Щебликіна І. О.*Запорізький національний університет***Щебликіна З. В.****Прошенко А. А.***Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана
Хмельницького
Україна***ТУРИСТИЧНО-ПІЗНАВАЛЬНІ ЗАХОДИ ЯК ІНСТРУМЕНТ
КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В ПИТАННЯХ КУЛЬТУРНОГО
РОЗВИТКУ ТРУДОВОГО КОЛЕКТИВУ**

Пріоритетними в культурі підприємств є організаційні цінності - це предмети, явища і процеси, що направлені на задоволення потреб членів організації. Якщо вони будуть задоволені, то це проявиться і у взаємодії організації з середовищем. Ці цінності є ядром, яке визначає корпоративну культуру в цілому. Завдяки своїй ціннісній основі кожен співробітник усередині організації в межах загальної системи цінностей займає відповідну індивідуальну позицію [1].

Завдання корпоративної культури полягає у розробці і впровадженні системи заходів, які б викликали у робітників почуття причетності до організації, до формування її іміджу, до показників діяльності. Серед заходів, що мають бути спрямовані на збереження традицій, такі, як: проведення спільно урочистих, святкових заходів, привітання з професійними святами, заохочення. Дуже доречним були б організація тематичних екскурсій, що розширюють кругозір співробітників, турів вихідного дня, тощо.

Норми корпоративної культури позначаються на всій діяльності організації, впливають на якість пропонованих послуг. З цієї точки зору корпоративна культура більш ніж який-небудь інший параметр характеризує організацію, можливості її виживання і розвитку, визначає її внутрішній настрій, згуртованість, трудову дисципліну і психологічний комфорт її робітників [2].

В даний час, однією з проблем сучасних організацій є відсутність плану соціального розвитку колективу, основним завданням якого є розробка і здійснення системи заходів, що забезпечують гармонійне і всебічне підвищення якості життя персоналу підприємства і якості умов трудової діяльності [3].

Необхідно відзначити соціальну значущість пізнавального туризму, його зростаючу роль у духовному та фізичному розвитку особистості, формуванні належного рівня та якості життя. Сучасний туризм є фактором соціальної рівноваги, взаєморозуміння між людьми і народами.

Сьогодні потреба людей у відпочинку є найменш задоволеною, все це породжує й інші проблеми, що пов'язані із збереженням здоров'я та профілактикою захворювань, задоволенням освітніх і культурних запитів, зниженням життєвої активності у людей, нераціональним використанням вільного часу та послабленням міжособистісних контактів.

Успіх управління персоналом визначається впливом двох основних чинників: здатність підприємства чітко визначати, яка поведінка працівників потрібна для реалізації його стратегії, і можливість застосовувати ефективні управлінські важелі для спрямування працівників на бажану поведінку. Обидва завдання однаково важливі й складні, особливо в умовах ринкової трансформації економіки [4].

Таким чином, керівникам підприємств разом з профспілками треба приділяти більше уваги культурному розвитку колективу, заохочувати робітників безоплатними екскурсіями і подорожами, що має стати важливим стимулом підвищення працездатності.

Також було б доцільним формування цільових програм роботи з персоналом в стратегічному плануванні, де обов'язково акцентувати увагу на необхідності впровадження туристично-пізнавальних заходів, як одного з головних факторів підвищення культурного рівня працівників. В планах соціального розвитку слід передбачити доступність туризму та екскурсійних відвідувань як мотиваційного фактору

Для підвищення рівня організаційної культури необхідно:

1. Розробка цільових програм роботи з персоналом в стратегічному плануванні.

2. Формування організаційного плану як необхідної умови розробки ефективної стратегії культурного розвитку підприємства.

3. Впровадження туристично-пізнавальних заходів, задля забезпечення культурного розвитку колективу.

Література

1. Левицкая П.В. Корпоративные ценности в условиях информационного общества [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.promgups.ru/publisher/txt3/more.php?more=14>
2. Марченко О. А. Трансформації та удосконалення регіональної структури туристичної галузі: монографія. Херсон: Айлант, 2014-344 с.
3. Щепликіна І.О., Щепликіна З.В., Симонова К.С. Соціальний розвиток трудового колективу як необхідна умова ефективного управління персоналом організації. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки)* Мелітополь, 2014 №3(27), с. 152
4. Лебедева О. А. Сучасні проблеми оцінювання ефективності системи управління персоналом. *Науковий простір Європи - 2011: матеріали VII між нар. наук.- практ. конф., Перемишль, 07-15 квітня 2011р.* – том4 Економічні науки: Перемишль Наука і студія 2011, С. 91

PHILOLOGICAL SCIENCES

Theoretical and methodological problems of language research

Manarova G.K

КазГосЖенІІУ, Казахстан

ПРОЕКТНАЯ ТЕХНОЛОГИЯ КАК СФОРМИРОВАННОСТЬ ЛИНГВОКУЛЬТУРОЛОГИЧЕСКОЙ КОМПЕТЕНЦИИ СТУДЕНТОВ НЕЯЗЫКОВЫХ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ

Современное образование отличается направленностью на гуманизацию, личностно-деятельностным подходом, интегративностью в преподавании дисциплин. В связи с этим инновационный поиск новых средств в области изучения и преподавания иностранных языков привел к новым подходам и принципам: Community Language Learning (т.е. групповое изучение языка); Learning by doing – учение через деятельность; Cooperative Learning – учение в кооперации; учение на принципах проблемного обучения. Всем этим признакам соответствует метод проектов. Поэтому метод проектов позволяет решить ряд проблем, возникающих на уроках английского языка. Ведь, как правило, организованное обучение иностранному языку происходит во время урока. Поэтому то, что изучается на уроке теоретически бесполезно, но, к сожалению, не всегда имеет практическое значение. В плане применяемых форм метод проектов отличает больший удельный вес интерактивных режимов (семинаров, практикумов, самостоятельных работ), что расширяет зону неопределенности. Неопределенность повышает творческий потенциал.

В связи с тем, что проектная деятельность является скорее student – centered, чем teacher – directed, сконцентрированной на студенте, чем управляемой преподавателем, она помогает ликвидировать разрыв между языком, который изучают и языком, которым пользуются. Это также ценный способ приобретения коммуникативных умений, полученных в аудитории. Студентам дается возможность использовать уже приобретенные языковые умения в новых ситуациях, проблемных и реальных [Полат Е.С., 2000].